„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 224. Piątek 27. Września 1867. Rok wydania 57.

Prenumerata
na
„Gazetę Lwowską“
wraz
z Dodatkiem urzędowym
od 1. października do 31. grudnia.

Dla miejsowych . . . 3 złr.
Dla zamiejscowych . 3 złr. 90 c.

Za inseraty od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci raz po 5 c. prócz należytości stęplowej po 30 c. od każdego ogłoszenia.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (ulica Wałowa Nr. 370).

☞ Zwracamy uwagę szanownych abonentów, że przy Gazecie Lwowskiej wychodzi bez podwyższenia przedpłaty od początku poprzedniego kwartału dodatek nadzwyczajny poświęcony statystyce, ekonomii politycznej i historyi krajowej.

Część urzędowa.

Rozporządzeniem c. k. ministerstwa sprawiedliwości z d. 20. kwietnia 1867 L. 4100 mianowany dla Gródka adwokatem Dr. Władysław Markiewicz złożył przysięgę służbową.

Z c. k. wyższego sądu krajowego.
Lwów, 24. września 1867.

Część nieurzędowa.

„Wiener Abendpost“ podaje następującą korespondencyę ze Lwowa: Jeden z dzienników umieścił niedawno rzekomo z dobrego źródła wiadomość, że wiceprezydent tutejszego namiestnictwa p. Mosch podał się do dymisyi czyli „właściwie“ ją otrzymał; przyczyną zaś tej dymisyi, według owego dziennika miało być, że p. Mosch, korzystając z nieobecności hr. Gołuchowskiego, dał naganę kilku władzom politycznym za to, że prowadziły korespondencyę urzędową w języku polskim. Źródło jednak, z którego ta wiadomość pochodziła niezdaje się jednak być bardzo „dobrem“, ponieważ pan wiceprezydent namiestnictwa urzęduje ciągle bez przerwy, a o swojej mniemanej dymisyi dowiedział się dopiero z owego dziennika wiedeńskiego. Prawda, że pan Mosch w ostatnich czasach fizycznie bardzo cierpiący, patrząc na coraz bardziej pogorszający się stan swego 20 letniego, pełnego nadziei syna, nie taił się, że ma zamiar porzucić służbę publiczną i przenieść się z rodziną w okolicę Wiednia lub Meranu: gdy jednak w ciągu otrzymanego przezeń na dni 14 urlopu, syn jego umarł, a tem samem znikła właściwa przyczyna dla której p. Mosch chciał się usunąć, wstąpił znowu po upływie urlopu do służby. Nie można wątpić, że kilkunastodniowy wypoczynek i oderwanie się od czynności urzędowych wpłynęło zbawiennie na stan jego umysłowy i fizyczny. W obec tego wszystkiego nie można wątpić o tendencyjnych celach mniemania, że p. Mosch „otrzymał“ dymisyę z powodu swojej nieprzychylności dla Polaków: zastępując J. Ex. Namiestnika hr. Gołuchowskiego p. Mosch nie miał nigdy sposobności do dawania nagany władzom politycznym z powodu używania w korespondencyi urzędowej języka polskiego.

Na posiedzeniu komisyi wojskowej izby deputowanych rady państwa w d. 24. b. m. J. E. p. minister wojny oznajmił, że rozpoczął negocyacye z ministerstwem węgierskiem względem wypracowania projektu ustawy wojskowej. Negocyacye te z powodu toczących się jeszcze układów finansowych, nie doprowadziły dotąd do pożądanego rezultatu, spodziewać się jednak należy, że w najbliższym czasie ugoda przyjdzie do skutku, poczem nie omieszka przedłożyć izbie projekt.

Powstała więc kwestya, czy ze względu na to oznajmienie należy przystąpić do obrady nad ustawą na ten peryód przechodowy, lub czy też ze względu na zapowiedziane przedłożenie, wstrzymać się na pewien czas od obrady. Zgodzono się jednogłośnie obradować nad ustawą na peryod przechodowy, ponieważ z powodu nader powolnego postępowania negocyacyi, obawiać się należy, że powszechna ustawa wojskowa nie przyszłaby do skutku przed najbliższą rekrutacyą. Przystąpiono zatem do obrady nad projektem ustawy przedłożonym przez p. ministra wojny przed przerwaniem posiedzeń rady państwa, według którego rozporządzenie z 28. grudnia 1866 zostało unieważnione, a ustawa o uzupełnieniu wojska z roku 1858 przywrócona.

Uznano jednak niektóre postanowienia rozporządzenia z 28. grudnia 1866 jako pożyteczne i wciągnięto je do ustawy prowizorycznej.

Te zmiany już przez subkomitet według projektu przez niego wypracowanego były uznane jako stosowne i tylko te postanowienia, które odnosiły się do rezerwy i wykształcenia oficerów rezerwy w nowej ustawie wypuszczone zostały, ponieważ teraz instytucya rezerwy w nowej ustawie zamierzona, nie istnieje jeszcze w rzeczywistości.

Powstała żwawa debata nad kwestyą, czy w ustawie prowizorycznej ma być pozwolonem składanie taxy dla otrzymania uwolnienia, czyli też już w tej ustawie ma być wykluczonem.

Większość była tego zdania, że w tej ustawie prowizorycznej składanie taksy może być dozwolone w trzech klasach wieku do stawania powołanych, nie przesądzając nic co do ostatecznej ustawy o uzupełnieniu wojska.

Za natychmiastowem, bezwarunkowem zniesieniem taxy przemawiali deputowani Gross (z Wels) i Leeder.

Na przyszłem posiedzeniu nastąpi ostateczne zredagowanie ustawy i tych postanowień, które odnoszą się do rekrutów dostawionych w r. 1867 na podstawie rozporządzenia z dn. 28. grudnia 1866, o ile ci w myśl ustawy z roku 1858 mieli prawo do uwolnienia.

Komisya religijna na posiedzeniu w d. 24. b. m. na podstawie trzeciego punktu wniosku subkomisyi i ze względu na okoliczność, że komisyi na zasadzie wniosków w izbie przyjętych danem zostało upoważnienie do zaprojektowania tylko ustawy o małżeństwie któraby uregulowała prz wrócenie postanowień kodexu cywilnego w sprawach małżeńskich, uchwaliła ułożyć takową prowizoryczną ustawę o małżeństwie w którejby jednak prócz odnośnych postanowień cywilnego kodexu o małżeństwie znajdowało się także postanowienie, że gdyby właściwy kapłan odmówił dania ślubu, może być zawartem małżeństwo cywilne. Ta prowizoryczna ustawa ma obowiązywać dopoty, dopóki nowa ustawa na podstawie zasad zawartych w wniosku Mühlfelda uchwaloną nie będzie.

Co do drugiego punktu wniosku przez subkomisyę przedłożonego uchwalono po skończeniu obrady nad ustawą o małżeństwie przystąpić natychmiast do obrady nad projektem edyktu religijnego Mühlfelda. Wypracowanie wyżej wspomnionego projektu ustawy prowizorycznej o małżeństwie polecono członkowi komisyi Sturmowi, a co do małżeństwa cywilnego mającego być zawieranem w potrzebie, zgodzono się na następujące punkta:

Małżeństwo cywilne będzie zawierane przed władzą polityczną, a w miastach, które mają statut osobny, w magistracie jako pierwszej instancyi. Prawo do tego mają bezwarunkowo wszystkie wyznania, ale tylko w tym razie, jeżeli kapłan do którego to należy, z jakiejkolwiek przyczyny religijnej, nie wymienionej w kodexie cywilnym, odmawia dania ślubu.

Upoważnienie władzy politycznej do skojarzenia małżeństwa cywilnego wydaje się w skutek pisemnej deklaracyi kapłana, wystawionej albo dobrowolnie albo na żądanie urzędu powiatowego, lub też w tym razie, gdyby kapłan w ciągu ośmiu dni po utrzymaniu wezwania do dania deklaracyi względem przeszkody do zawarcia małżeństwa, takowej deklaracyi nie nadesłał.

Klub do spraw ekonomicznych zebrał się dn. 24. b. m. na naradę, na której dep. Vidulich wniósł interpelacyę do ministra spraw zewnętrznych z zapytaniem, co rząd uczynił dla ochrony własności prywatnej na morzu podczas wojny. Klub poparł silnie tę interpelacyę. Następnie dep. Tunner przedłożył elaborat względem produkcyi żelaza na nowy sposób, proponując wezwać rząd, aby ten sposób zaprowadził na wzór w Styryi. Klub uznał przedstawienie dep. Tunnera za pożyteczne i postanowił popierać je w izbie bądź to w formie interpelacyi bądź w formie wniosku.

Deputacye rady państwa i węgierska wywiązały się już tedy najzupełniej z trudnego swego zadania. Punktacya, na którą się zgodziły obydwa komitety, została przez komplet przyjętą. Na podstawie tejże ułożony zostanie przez obustronnych referentów protokół zamknięcia, który na posiedzeniu z dnia 25go b. m. ma być przyjętym i podpisanym, poczem rokowania obu deputacyi zostaną zakończone. Cała punktacya dzieli się na trzy części, mianowicie: stypulacye co do przyczynienia się do wydatków na sprawy wspólne, drugie orzeczenia co do ogólnego długu państwa, a trzecie uregulowanie zobowiązań skarbu państwa względem stowarzyszeń handlowo-przemysłowych. Warunki co do kwot nie doznały żadnej zmiany. Węgry biorą udział w wspólnych wydatkach w stosunku 30:70, który to stosunek jest ważnym na lat 10, mianowicie od 1. stycznia 1868 do 31. grudnia 1877.

We wtorek odbyły się w parlamencie północno-niemieckim obrady nad adresem. Różne stronnictwa zgodziły się na następujący projekt adresu, który jak donieśliśmy wczoraj został już przyjęty. Opiewa on następnie:

„Najjaśniejszy, najpotężniejszy Królu!
Najmiłościwszy Królu i panie!

W. K. Mości i dostojnym sprzymierzeńcom związkowym W. K. Mości wyraża pierwszy parlament związku północno-niemieckiego, urządzonego teraz na podstawie konstytucyi, podziękowanie i zadowolenie narodu z osiągniętych dotąd powodzeń prawdziwie niemieckiej polityki. Życie publiczne Niemiec po wiekach ciężkiej próby zyskało nakoniec pewną podstawę. Podstawę tę wielkiej narodowej przyszłości utrwalić, i w duchu wolności obywatelskiej i pomyślności gospdarskiej zabudować (sic), będzie odtąd celem wszystkich usiłowań parlamentu. Od zjednoczenia politycznego Niemiec północnych poczuwamy się w wyższym stopniu do obowiązku podania ręki każdemu życzeniu i potrzebie państw południowo-niemieckich chcących sprowadzić związek narodowy obejmujący Południe i Północ. My z naszej strony będziemy mogli wtedy dopiero poczytać wielkie dzieło za spełnione, kiedy wejście państw południowo-niemieckich do Związku nastąpi na podstawie art. 79 konstytucyi Związku północno-niemieckiego. Z radością witamy przeto każdy krok W. K. Mości, który tak jak projekt przywrócenia Związku cłowego, zbliża nas ku temu pożądanemu celowi w wolnem zjednoczeniu wszystkich części.

Niezłomna potęga wspólności narodowej i zgodność wszystkich interesów materyalnych i duchowych wyklucza wszelki zwrot na drodze rozpoczętej. Jesteśmy przekonani, że wysokie rządy sprzymierzone, pewne bez chybienia drogi swojej i kresu, nie lękają się, aby inne narody mogły nam zaprzeczać skutecznie praw bytu narodowego. Lud niemiecki ożywiony życzeniem pozostania w pokoju ze wszystkiemi ludami, pragnie jedynie uporządkować w zupełnej niezawisłości własne sprawy swoje. Gotowe stanowczo, w spokojnem zaufaniu w sobie, odeprzeć wszelki zamiar obcego wdania się, Niemcy przywiodą to niezaprzeczone prawo wśród jakichbądź okoliczności do

uznania faktycznego. Przystępujemy więc w radosnej pewności do dzieła pokoju, będącego teraz i na przyszłość obowiązkiem parlamentu. Troskliwą pieczą duchowych i moralnych dóbr ludu, mądrą oszczędnością w wydatkach i sprawiedliwym rozdziałem ciężarów, równością prawa dla wszystkich i równością ciężarów dla każdego, wiernem oddaniem się ojczyźnie, stanie się niewzruszonym gmach publiczny wzniesiony przez naród pod świetnym przewodem królewskiego domu Hohenzollernów.

W najgłębszem uszanowaniu pozostaje W. K. Mości najpoddańszy i najwierniejszy — parlament Związku północno-niemieckiego."

Na posiedzeniu parlamentu północno-niemieckiego w d. 24. b. m. po wniesieniu projektu do ustawy względem obowiązku służby wojennej i względem narodowości kupieckich okrętów, przystąpiono do debaty nad adresem. Referent Planck broni projektu do adresu, na który zgodziły się cztery frakcye. Pierwszy konstytucyjny sejm ma obowiązek, wypowiedzieć swoje zdanie co do stosunku północnego związku do państw południowych; prawne okoliczności nie stoją w drodze połączenia się południa z północą. Adres przyczyni się do wyjaśnienia prawdziwego stosunku; parlament powinien otwarcie wypowiedzieć swoje postanowienie, że odpiera wszelkie mięszanie się z zewnątrz; to jest obowiązkiem względem siebie samego, względem rządu, względem południowych Niemiec i względem zagranicy. Spodziewamy się, że Francya uczyni wszystko, aby uniknąć starcia. My także pragniemy pokoju, ale nie damy się obałamucić wpływom zewnętrznym. Chcemy dokonać dzieła połączenia narodowego za jakąkolwiek cenę, skoro tylko południowe Niemcy podają nam do tego rękę. Uwagi te wywołuja dłuższą debatę. Deputowany Kantak protestuje w imieniu Polaków przeciw adresowi. Bebel, Saxończyk, gani politykę rządu w sprawach luxenburgskiej i północno-szlezwickiej i powiada, że nie można mówić o pomyślnych skutkach. Hr. Bismark odpowiada, że Luxemburg nie jest oderwany od Niemiec, Luxemburg znajduje się w tej samej sytuacyi jak dawniej, jest rządzony przez tę samą dynastyę. Prusy zrzekły się tylko swego wątpliwego prawa garnizonowego. Przez unikanie wojny zjednał sobie Król tylko wdzięczność narodu. Trzy pierwsze ustępy adresu zostały przyjęte. Hr. Bismark zabiera głos po raz wtóry i oświadcza, że rząd widzi w adresie świadectwo parlamentu w obec Niemiec południowych i zagranicy. Rząd nie pojmuje adresu w ten sposób, jakoby go tenże miał naglić do szybszego działania. Okólnik z d. 7. b. m. znamionuje stanowisko rządu. Jeżeli naród chce połączenia, to nie ma męża stanu któryby miał siły do przeszkodzenia temu, albo któryby był tak naiwnym żeby temu chciał przeszkodzić. Co do kwestyi szlezwickiej powiada hr. Bismark, że nie uważa panowania nad narodami, które chcą się oderwać, za pożyteczne, lecz czasem za potrzebne, jak np. nad Polakami. Trudność kwestyi północno-szlezwickiej nie polega w tem, żeby Prusy nie chciały oddać Danii tego co jest duńskie, lecz jedynie w zmięszaniu ludności. Prusy nie byłyby przyszły w to położenie, gdyby mieszkańcy Szlezwiku byli więcej niemieccy, a mniej partykularni. Przy głosowaniu został adres 157 głosami przeciw 58 przyjętym.

W północno-niemieckim parlamencie utworzyło się nowe stronnictwo, które złożone jest przeważnie z Sasów i z innych partykularystów. Stronnictwo to ułożyło program, który może wprawdzie podobać się w Niemczech południowych, ale trudno, żeby jego wolnomyślne i autonomiczne żądania mogły być miłemi pruskiemu rządowi i stronnictwu narodowo-liberalnemu i konserwatywnemu. Program ten opiewa jak następuje: „Gdy północno-niemiecki związek przez konstytucyę z dnia 16. kwietnia b. r. pewną otrzymał organizacyę, a przez traktat c łowy z dnia 8. lipca b. r. utworzona została reprezentacya całych Niemiec, wyjąwszy niemieckie prowincye Austryi, dla ważnych spraw wspólnych, więc upatrują podpisani w tem podstawę i punkt wyjścia dla czynności swojej w parlamencie i w związku cłowym. Poczytują tedy za główne zadanie swoje, podług możności przyczyniać się do tego, ażeby na drodze pokojowej jak najprędzej osiągnąć zupełne zjednoczenie wszystkich państw niemieckich pod tą samą konstytucyą, któraby w związkowej, konstytucyjnej formie zorganizowała dla wszystkich państw samoistną centralną władzę parlamentowi odpowiedzialną. Podpisani upatrują jedyny środek do tego celu prowadzący w prawdziwie wolnym rozwoju konstytucyi północno-niemieckiej, mianowicie przez zapewnienie autonomicznej administracyi prowincyom, obwodom i gminom na jak najszerszych podstawach, przez utwierdzenie gwarancyi politycznej i religijnej wolności, która ma być zapewnioną wszystkim należącym do północno-niemieckiego związku, przez popieranie spraw materyalnych i umysłowych, przez zachowanie jak najrozleglejszej samoistności państw w sprawach wewnętrznych, o ile to się da pogodzić z silną władzą centralną. Podpisani łączą się tedy do regularnie zbierać się mających narad nad projektami, które mają być przedkładane parlamentowi i związkowi cłowemu w celu popierania powyższych zasad.

Numer na okaz dziennika „Süddeutsche Presse", który wyszedł w Monachium dn. 24. b. m. po południu, pisze: Okólnik powinien był tylko odznaczyć granice, na których powinniśmy się poruszać; powinien był być tylko planem sytuacyjnym dla zadań naszej politycznej taktyki; nie cel, lecz punkt wyjścia naszych dążności chcieliśmy mieć oznaczony. „Südd. P." w dalszym ciągu zbija zarzuty przeciw tak zwanemu programowi. Twierdzenie okólnika, że utworzenie południowo-niemieckiego związku nie może mieć widoków pomyślnego skutku, daje się tem usprawiedliwić, że nie obrano dwóch najprostszych dróg do tego celu prowadzących. Pierwszą drogą byłaby uchwała południowo-niemieckich izb, aby niezwłocznie zwołać południowo-niemiecki parlament związkowy, drugą postanowienie południowo-niemieckich gabinetów, aby połączyć swoje dyplomatyczne reprezentacye. Wykonaniu tego nie stoją w drodze żadne zewnętrzne przeszkody. Orzeczeniem, że przyłączenie państw południowych do północnego związku sprzeciwia się przedewszystkiem polityczna natura tego ostatniego, chcieliśmy określić tylko faktyczny stosunek. Związek północny nie jest w istocie związkiem, lecz państwem nie zupełnie zjednoczonem; politykowi nie chodzi tu o połączenie lecz o wcielenie, o przelanie w jedność. Bolałoby nas, gdyby jedność Niemiec miała być skłamana.

Także co do stanowiska Bawaryi mówiliśmy tylko o faktach. W skutek pokoju pragskiego państwa południowo-niemieckie a między niemi Bawarya zostały odsłonięte i wprowadzone tylko do społeczności państw europejskich. Radziliśmy Bawaryi, aby przywdziała szatę przyzwoitą i próbowała, czy się zdoła utrzymać w tem kole społeczeństwa. Jeżeli nastąpi nowa wojna a po tej nowy pokój, pokaże się, jakie ztąd nowe wynikną pozycye. Nie zaprzeczamy jednak, że nie całkiem zniknęła nadzieja, aby nawet na drodze pokoju mogło być osiągnięte nowe położenie rzeczy, więcej odpowiednie duchowi narodowemu i potrzebom Europy. Warunki tegoż są proste. Pożądanem jest tylko, aby Prusy zrzekły się wspierania planów rosyjskich, z czego wynikłaby oraz możność porozumienia się z Austryą i Francyą.

„Süddeutsche Presse" w sprawach niemieckich bierze sobie głównie za zadanie postawić ideę niemiecką w miejsce pruskiej. Co do końcowej uwagi okólnika, która wspomina o pojmowaniu wewnętrznych zadań polityki i życia publicznego, pisze ów numer próbny: Doświadczenia ostatnich czasów okazały, jak mało znaczy wolność bez potęgi. Miejmy nadzieję, że przyszłość nas nie nauczy co znaczy potęga bez wolności. Naszem będzie zadaniem ostrzegać przed obu niebezpiecznemi ostatecznościami.

Program kończy się wyjaśnieniem, jaki zachodzi stosunek między dziennikiem a rządem krajowym. Rząd nie miał żadnego udziału w ułożeniu programu, ale ponieważ „Südd. P." powstała właśnie wtedy, gdy „Bair. Ztg." przestała wychodzić, rząd zwrócił na nią uwagę, co zapewne nie miałoby miejsca, gdyby organ urzędowy był istniał nadal. Stanowisko jej pozostanie zupełnie niezawisłem. Jest ona z przekonania organem rządowi życzliwym i spodziewa się odpowiedniej życzliwości ze strony rządu. O samodzielności jej zdania czytelnicy będą nie raz mogli przekonać się najzupełniej.

Jeden z paryskich korespondentów do „Indep. Belge" donosi z całą pewnością, że w razie wybuchu najmniejszych ruchów rewolucyjnych w Rzymie wyruszą zaraz do Civitavecchia dwie brygady jedna z Tulonu a druga z Lyonu. Pomimo nieomylnego tonu, z jakim korespondent to doniesienie do wiadomości podaje pozwala sobie jednakże „Indep. Belge" powątpiewać o prawdziwości tegoż.

Stosunek gabinetów paryskiego i florenckiego nie jest jeszcze w ogóle dostatecznie wyjaśniony. Pomimo, że dzienniki francuskie przeciwko Garibaldemu przemawiają, wyraża się jednak półurzędowy „Etendard" w dwuznaczny sposób, wypowiadając najprzód przekonanie, że rząd włoski dotrzyma sumiennie konwencyi z d. 15. września. Dalej jednak tak pisze „Etendard": Pozostaje tylko jeszcze ustęp o nieprzewidzianych wypadkach. W tym razie byłoby potrzebne nowe porozumienie się pomiędzy Francyą a Włochami; należy jednak uważać za rzecz pewną, że to porozumienie mogłoby nastąpić tylko na podstawie wypełnienia wzajemnych zobowiązań, ukarania burzycieli pokoju publicznego, obrony stolicy apostolskiej i poszanowania praw rzymskiego narodu.

Urzędowa gazeta florencka z dn. 24go b. m. pisze, że agitacya, którą chciano kraj zniewolić do naruszenia międzynarodowych traktatów, po stanowczem oświadczeniu ministerstwa, że postanowiło obowiązków swoich i danego słowa dotrzymać nie tylko się nie uspokoiła, lecz owszem stała się tem żywszą i śmielszą. Ministerstwo przekonało się, że w ostatnich dniach wielu ochotników udało się do granicy i że zakłada składy broni. Jenerał Garibaldi opuścił Florencyę i Avezzo dążąc ku tejże granicy przez Asinolunga. Cel tego ruchu stał się odtąd aż nadto jasnym. akcya rozpoczęła się rzeczywiście. Dla rządu stało się tedy rzeczą konieczną, albo zezwolić na to, żeby traktaty zostały naruszone, albo utrzymać powagę prawa. Ministerstwo spełniło swój obowiązek. Ochotnicy, którzy ciągnęli ku granicy, albo nawet już tam byli przybyli, otrzymali rozkaz powrotu do domu. Opierających się zmuszono do odwrotu. Jenerała Garibaldego wezwano w Asinolungo w imieniu prawa do odwrotu a gdy tego uczynić nie chciał, odprowadzono go do Alessandryi. Składy broni pokonfiskowano.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Cennik

giełdy pieniężnej i towarowej we Lwowie.

Dnia 26. września.

Effekta: Akcye kolei galic. Karola Ludw. 212.50 — 213.37. Napoleondor 9.90. Rubel papier. rosyjski 1.70. Pruskie bilety kasowe 1.82—1.82½.

Kronika.

(Na wsparcie pogorzelców brodzkich) wpłynęło do c. k. urzędu powiatowego w Żółkwi 4 złr. w. a.

(Dnia 23. września r. b. odbyła się w c. k. sądzie obwodowym w Przemyślu rozprawa ostateczna) z Karolem Pillichem, byłym dowódzcą posterunku żandarmeryi, z profesyi zaś czeladnikiem bednarskim, 40 lat mającym, rz. kat. religii, stanu wolnego, obwinionym o zbrodnię usiłowanego skrytobójczo rozbójniczego morderstwa i o dokonaną zbrodnię oszustwa. Istota czynu jest następna: Dnia 21. października 1865 najął obcy człowiek u Karola Schreinzera traktyernika w Biały parokonny wóz do Okocima, Schreincer wysłał z nim woźnicę Michała Sobczyńskiego, któremu ten obcy człowiek w Bochni oznajmił, że nie pojedzie do Okocima, lecz dalej aż do Jaworowa. W tym celu napisał ten obcy człowiek także list do Schreincera, oznajmiając mu, że dopiero 5. listopada 1865 powróci; podpisał się w tym liście „Karol Haas." W dalszej podróży wstępował ten człowiek w Oleszycach do Maryi Baumann mającej tamże browar, zabawił u niej dwie nocy i jeden dzień i dopiero 28. października 1865 r. przybył do Jaworowa. — Tu zniewolił woźnicę, chociaż się już zmierzchało, by z nim dalej jechał. — W lesie janowskim został woźnica Michał Sobczyński nagle z tyłu w głowę postrzelony, tylko szybkiemu zwrotowi głowy w prawą stronę zawdzięczyć ma, iż na miejscu zabity nie został, i jedynie na twarzy skaleczony został; ten obcy zeskoczył z wozu, oglądnął woźnicę czyli jeszcze żyje, ale gdy właśnie ludzie drogą nadjechali uciekł w las i znikł chociaż Michał Sobczyński gonił za nim z krzykiem. Z przesłuchania Maryi Baumann w Oleszycach i Maryi Lechowicz w Jaworowie, u których ten człowiek w podróży zatrzymywał się, widać, że to był Karol Pillich, były dowódzca posterunku żandarmeryi, który podczas służby przy żandarmeryi za nadużycie władzy urzędowej, a potem w sądzie obwodowym w Cieszynie za oszustwo był karany.

Tenże uciekłszy po dokonanym czynie dopiero na wiosnę 1867 r. w wiosce Wilhelmsdorf koło Wiednia wyśledzony został, gdzie przebywał pod przybranym nazwiskiem Karol Rusak.

Tak w śledztwie jak i przy rozprawie ostatecznej przyznał się Karol Pillich do zbrodni oszustwa przez wyłudzenie podstępnym sposobem kwoty 181 złr. od Dawida Ehrmana, lecz wypierał się najmocniej zarzucanej mu zbrodni usiłowanego skrytobójczo rozbojniczego morderstwa, o którą jednak z zbiegu prawnych poszlaków przekonany i zgodnie z wnioskiem c. k. prokuratoryi na 20 lat ciężkiego więzienia skazany został; zapowiedział rekurs. (Przewodniczący c. k. radca sądu obwodowego Sellyey, ze strony prokuratoryi c. k. prokurator Dr. Reiner, obrońca adw. krajowy Dr. Reger.)

(Pożary.) D. 18. b. m. Spalił się w Śnietnicy w pow. grybowskim dom włościański z budynkami gospodarskiemi i zapasami zboża, szkoda wynosi 2000 złr.,

przyczyna pożaru jest niewiadoma. W Dobryniowie w pow. rohatyńskim d. 22. b. m. spaliły się cztery domy włościańskie z budynkami gospodarskiemi, szkoda wynosi 12.000 złr., ogień miał być podłożony. W Czerniawie w pow. mościckim d. 23. b. m. spaliło się pięć domów włościańskich z budynkami gospodarskiemi i zapasami zboża, szkoda wynosi 9000 złr., ogień miał powstać przez nieostrożność przy suszeniu konopi.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 27. września. Na wczorajszem posiedzeniu Izby deputowanych Rady państwa interpelował dep. Vidulich ministeryum spraw zagranicznych, czy rząd zamierza stosownie do wymagań czasu zreformować morskie prawo wojenne. Minister Beust oświadczył że odpowie później na tę interpelacyę. Roser i inni przedkładają wniosek o zniesieniu loteryi liczbowej. W dalszej dyskusyi nad nowelą do prawa karnego odesłano w skutek uchwały projekt do komisyi dla zmiany dwóch paragrafów. Następnie przyjęto w trzeciem czytaniu projekt ustawy co do przesłuchiwania świadków wojskowych. Przyszłe posiedzenie we wtorek.

Komisya dla spraw religijnych wybrała deputowanego Sturma referentem ukończonej ustawy o małżeństwie. Na dzisiejszem posiedzeniu tej komisyi obecny był deputowany francuski Jules Simon.

Florencya, 26. września. Wczoraj wieczór były w Florencyi i w Medyolanie demonstracye za uwolnieniem Garibaldego. Tłumy demonstrujące rozeszły się za wdaniem się gwardyi narodowej i wojska. Wypadku nie było żadnego. — W Genuy, Neapolu i Sienie demonstracye przeszły spokojnie bez interwencyi wojska.

Cormons, 26. września. Według doniesień urzędowych w Udine wielkie zbiegowiska zbrojnego ludu. Okrzyki rewolucyjne. Mieszkańcy z Udine uciekają na tutejsze terytoryum.

Ostatnia poczta.

Londyn, 24. września. Statek „City of Baltimore", który przywiózł 17.500 dolarów, przynosi następujące doniesienia z Ameryki:

Shofield. Wybory w Wirginii zostały w skutek rozporządzenia z Washingtonu odroczone.

W Jackson, Tennessee, wybuchły rozruchy i wysłano tamże wojsko.

Zapewniają, że trzecia część zbioru bawełny w Georgii i w południowej Karolinie przez ulewy zniszczoną została.

(Telegramy „Czasu".)

Wiedeń, 26. września. Dzisiejsza „Debatte" mówi: Wczoraj wieczór skończyły się obrady deputacyi Rady państwa; protokół tych narad podpisany został przez ministrów.

Paryż, 25. września wieczór. „Monitor wieczorny" mówi dzisiaj w swoim przeglądzie tygodniowym o aresztowaniu Garibaldego: Każdy oględnie na rzecz patrzący, zgodzi się na postępowanie to odpowiednie konwencyi wrześniowej, nad przestrzeganiem której zarówno Francya jak Włochy troskliwie czuwać winny w interesie dobrych stosunków istniejących między obu krajami. — „La France" mówi: Jak donoszą dotąd nadeszłe wiadomości, wczorajszy wypadek nie znalazł w ludności florenckiej żadnego oddźwięku. — „La Presse" nadmienia o pogłoskach zmiany gabinetu francuskiego. Persigny i Walewski zostali wezwani do Biarritz. Między kandydatami na ministrów wymieniają także Drouyn de Lhuys i Haussmanna.

Florencya, 25. wieczór. Prowincye i Florencya spokojne. „Opinione" dzisiejsza mniema, że minister w razie, jeśliby Garibaldi wybrawniał się odstąpić od zamiaru wyprawy na Rzym, zwoła nadzwyczajny parlament.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 26. września.

Hotel George: PP. Ks. Kuza Alex., z Mołdawii. — Hr. Badeni Wład. z Suchorowa. — Boligo Alex., z Mołdawii. — Mrozowiecki Mich., z Ditkowiec. — Pisocki Mik., pułk. mołd., z Mołdawii.

Hotel europejski: Hr. Łoś Karol, z Kulmatycz. — Hr. dela Scalla Henr., z Juszkowiec. — Onyszkiewicz Ferd., z Kruhela. — Pierzchała Ign., z Uszkowiec. — Szumlański Michał, z Krzywego.

Hotel Langa: Skarbek Borowski Józef. z Harka.

Hotel angielski: Prek Tadeusz, z Sielca.

Hotel Krakowski: Jaworski Józef, z Jajkowic. — Ośmiałowski Szymon z Janezyna.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 26. września.

PP. Hr. Rzewuski Adam, c. r. jenerał, do Wiednia. — Lytandes c. r. radca państwa, do Drezna. — Błażewski Wik., notar, do Drohobyczy. — Kunz Franc., do Strubkowa — Morawski Henr., na Podole. — Podhorski Leon, do Polski. — Sumowski Joachim, do Krakowa. Zakrzewski Adolf, do Wiktorowa. — Radliński Karol, do Mołotkowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 26. września.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	326 80	+ 5.4	82.0	zach.mie.	10
2. god. po poł.	327.69	+ 6.0	78.8	„ „	9
10.god. wiecz.	328 66	+ 3.0	71 3	„ „	10

Rano i wieczorem deszcz 0.‴90.

TEATR.

Dziś: **trzeci koncert Carlotty Patti.**

W niedzielę: (Przedst. niem.) **„Fradiavolo oder die Räuber in Terracina,"** opera w 5 aktach.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs lwowski.

Dnia 26. września

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	5	83	5	91
Dukat cesarski	„	5	86	5	92
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	07	10	23
Rubel srebrny rosyjski	„	1	89	1	92
„ papierowy rosyjski	„	1	69	1	71
Talar pruski	„	1	62	1	82½
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	79	17	79	97
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	83	13	83	90
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	65	25	66	—
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	64	92	65	58
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	211	83	214	17
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		172	33	174	83

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 24. września

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Pożyczki narod. procentowane od stycznia do lipca po 5%	65 15	65 30
od kwiet. do października po 5%	65 50	65 60
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	73 —	73 50
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	78.—	78 80
Metaliki po 5%	56 20	56 40
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	137 —	137 50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	136.50	137 —
Przez. do wyl. z r. 1854	71.75	72.25
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	82 60	82 80
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	86 75	87 25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	73 70	73.80
Renty Como po 42 lir. aust.	19.50	20.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	88.—	89 —
Czech	89.—	90 —
Węgier	68 50	69 —
Galicyi	64.75	65.50
Siedmiogrodu	62.—	62 75
Bukowiny	63.50	64 25
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.25	100. —

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	684 —	686.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	180.—	180 20
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	606. —	608.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	105 50	106 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1700.—	1705.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	236 50	236.70
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	184 —	184 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	140 50	141.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	212 75	213 25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	172 75	173 25
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	480 —	482 —

3. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5% (za 100 zł.)	92 15	92 30
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	79.—	—.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	90 —	90 50
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w ar.	104.50	105.50

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	95. —	95.25
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	91.50	92.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	98 25	98 75

5. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	127.30	127 50
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	85.75	86.75
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	117.—	119.—
„ „ po 50 zł. w. a.	53.—	55.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	23 —	24.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	97. —	100.—
Salma „ 40 „ „	29.—	29.50
Palfiego „ 40 „ „	21.50	22.50
Clarego „ 40 „ „	24.—	25.—
St. Genois „ 40 „ „	23.—	23.50
Windischgrätza 20 „ „	17.—	18.—
Waldsteina 20 „ „	18.50	19.50
Keglevicha „ 10 „ „	12.—	12.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle. (Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	——	——
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	103 15	103 30
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	103 25	103.50
Hamburg za 100 M. B.	91 15	91.30
Londyn za 10 ft. szt.	123 80	124.—
Paryż za 100 fr.	49 10	49.20

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.91	5.91½
detto. pełnej wagi	5.91	5.91½
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9 90	9.90½
Rosyjski imperyal	10.12	10.15
Talar związkowy	1.82½	1.83
Srebro	121.65	121.85
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. 13 c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 26 września.

	złr.	kr.
5% Metaliki	55	80
„ z procentami z maja i listopada	—	—
5% pożyczka narodowa	65	20
Losy z 1860 roku	82	50
Akcye banku wiedeńskiego	684	—
„ „ kredytowego	179	30
Londyn, 10 funtów szterlingów	124	15
Srebro	121	85
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	83

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1908) **Edykt.** (3)

Nr. 28.502. C. k. sąd krajowy lwowski uwiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu pp. Michała Ortyńskiego, Jana Ortyńskiego, Adolfa, Karola i Albinę Haywasów, lub w razie ich śmierci spadkobierców ich, że dla nich z powodu wydanego w skutek prośby p. Heleny Antoniny dw. im. Romanowskiej, uchwałą z dnia 28. czerwca 1867 do L. 28.502 polecenia, w przeciągu 3 dni wykazania, że uskuteczniona w stanie biernym sumy 1311 dukatów hol. na dobrach Piotrow i Siekierczyn intabulowanej Dom. 225 p. 459 n. 1 on. prenotacya sumy 200 duk. jest usprawiedliwioną, lub w toku usprawiedliwienia zostaje, p. adw. Dra. Malego z zastępstwem p. adw. Dra. Białoskórskiego kuratorem ustanowiono i temuż dotycząca uchwałę doręczono.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 28. czerwca 1867.

(1927) **Edict.** (3)

Nro. 37153. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird hiermit bekannt gemacht, daß die in Folge h. g. Beschlußes vom 17. Juli 1866 Z. 30591 über das Vermögen des hiesigen Buchdruckers Abraham Isaac Menkes eingeleitete Ausgleichsverhandlung beendiget und demselben die freie Verwaltung des Vermögens zurückgestellt wurde.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 20. August 1867.

(1945) **Edykt.** (3)

L. 43617. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem czyni wiadomo, że przeciw Magdalenie Möller, Hyacyntemu Obmińskiemu, Michałowi Dzierzkowskiemu, Udalrykowi Mikołajowi dwojga im. Cieńskiemu, Oldze z Cieńskich Koziebrodzkiej i Józefowi Dzierzkowskiemu masom spadkowym ś. p. Wawrzyny z Cieńskich Dzierzanowskiej, ś. p. Róży z Dulskich Dzierzkowskiej, Julii z Dzierzkowskich Cieńskiej i dzieciom ś. p. Wawrzyny Dzierzanowskiej i innym, Józef Sawkiewicz dnia 31. lipca 1867 do l. 43617 pozew o przyznanie własności realności pod l. 234⅔ we Lwowie i zaintabulowanie go na jej właściciela wnósł, na który postępowanie ustne z terminem dnia 14. października 1867 o godzinie 10tej rano zarządzone zostało.

Ponieważ miejsce pobytu tych pozwanych nie jest znane, przeto c. k. sąd krajowy do ich zastępstwa i na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata Dra. p. Dzidowskiego za kuratora ustanowił, z którym ta sprawa według ustawy postępowania sądowego dla Galicyi obowiązującego przeprowadzoną będzie.

Niniejszym edyktem atoli upomina się pozwanych, aby albo osobiście na tym terminie się zjawili lub potrzebne dowody ustanowionemu obrońcy udzielili, albo nareszcie innego zastępcę sobie obrali i sądowi oznajmili, w ogólności ku swej obronie potrzebne kroki prawne poczynili, inaczej następstwa z zaniedbania wynikłe sobie sami przypisaćby musieli.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 3. sierpnia 1867.

(1967) **Kundmachung.** (1)

Nr. 10551. In Folge des mit Italien abgeschlossenen Postvertrages wird Folgendes zur allgemeinen Kenntniß gebracht:

1. Das Gesammtporto für einen einfachen Brief zwischen Oesterreich und Italien beträgt 15 Neu Kreuzer, wenn der Brief frankirt, und 25 Neu Kreuzer, wenn der Brief unfrankirt wird.

Der einfache Brief wird in Oesterreich bis 1 Zollloth exclusive gerechnet, für jedes weitere Zollloth tritt ein Portosatz hiezu.

2. Rekommandirte Briefe müssen bei der Aufgabe frankirt werden, Porto wie für gewöhnliche Briefe, und 10 kr. österreichische Rekommandationsgebühr, welche stets bei der Aufgabe zu entrichten ist.

Für ein Retourrezepisse beträgt die österreichische Gebühr 10 kr.

Entschädigung im Falle des Verlustes eines rekommandirten Briefes — die Fälle der höheren Gewalt ausgenommen — 20 Gulden öst. Währ., wenn die Reklamation innerhalb 6 Monathen vom Tage nach der Aufgabe des Briefes gerechnet, eingebracht wird.

Rekommandirte Briefe müssen in einem besonderen Umschlage verwahrt und mit wenigstens zwei Siegeln vom harten Wachse verschlossen sein.

Die Siegelabdrücke sind vom Aufgeber mit einer und derselben Petschaft in der Weise anzubringen, daß sie alle Flügel des Umschlages gehörig vereinen.

3. Waarenproben und Drucksorten unter Band sind bis zum Bestimmungsorte zu frankiren, unterliegen einer Taxe von 2 kr. für je $2^1/_2$ Zolloth; dürfen jedoch das Gewicht von 15 Zollloth nicht übersteigen, und keinen Kaufwerth haben. Dieselben können auch rekommandirt versendet werden, in welchem Falle sie nebst der erwähnten Portogebühr, der für Briefe festgesetzen Rekommendationsgebühr unterliegen.

4. Korrespondenzen, welche Gold- oder Silbergeld Edelsteine, werthvolle Effekten, oder überhaupt andere, der Zollpflicht unterliegende Gegenstände enthalten, werden nicht weiter befördert.

Von der k. k. Post-Direction.

Lemberg, am 19. September 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 10551. W skutek zawartego z Włochami kontraktu pocztowego podaje się następujące przepisy do publicznej wiadomości:

1. Całe portoryum między Austryą a Włochami wynosi za pojedynczy list frankowany 15 cent. za niefrankowany 25 cent.

Jako pojedynczy uważa się w Austryi list niedoważający 1 łut cłowy, za każdy dalszy cłowy łut pobiera się powyższą taksę listową.

2. Za rekomendowane listy musi się przy nadawaniu opłacić porto jak za zwykłe listy i austryacką należytość rekomendacyjną 10 cent., za recepis zwrotny również austryacką należytość 10 cent.

Wynagrodzenia za stracony list rekomendowany — wyjąwszy wypadki przemocy — wynosi 20 złr., jeżeli się w przeciągu 6 miesięcy, licząc od dnia po nadaniu listu następującego reklamę wniesie.

Polecone listy muszą być osobną kopertą przynajmniej o dwóch pieczęciach z twardego laku zaopatrzone. Nadawca ma odciski jedną i tą samą pieczątką i to w ten sposób uskutecznić, aby też wszystkie skrzydła koperty ze sobą zupełnie się połączyły.

3. Próbki towarowe i druki pod przepaską musi się aż do miejsca przeznaezenia opłacać, taksa za nie wynosi 2 centy za $2^1/_2$ łuta cłowego; nie mogą one jednak przeważać 15 łutów cłowych i mieć wartości. Może się je także nadać za poleceniem, w którym to razie oprócz zniżonego portoryum należytości rekomendacyjnej dla listów ustawionej podpadają.

4. Korespondencye zawierające złote — lub srebrne pieniądze, drogie kamienie, effekta wartościowe i w ogóle inne opłacie cłowej podlegające przedmioty, nie będzie się dalej rozsyłać.

Z c. k. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 19. września 1867.

(1981) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 15815. Ces. król. sąd obwodowy w Stanisławowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w drodze egzekucyi prawomocnego tusądowego wyroku z dnia 23. stycznia 1865 do l. 17747 i odnośnie do uchwały z dnia 7. czerwca 1865 do l. 9732 celem zniesienia spólnictwa własności względem realności w Stanisławowie pod Nr. Cons. $87^3/_4$ położonej, egzekucyjna publiczna sprzedaż tejże w jednej połowie do Michała Kobylańskiego, w drugiej zaś do Anastazyi Ogrodnik należącej realności pod następnemi ułatwiającemi warunkami w tutejszym c. k. sądzie obwodowym się odbędzie.

Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa w sumie 1418 złr. 63 kr. w. a. Sprzedaż tej realności odbędzie się na jednym terminie, a to wdniu 7. listopada 1867 o 10. godzinie z rana i takowa tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej sprzedaną będzie

Chęć kupna mający ma piątę cześć ceny wywołania jako zakład do rąk komisyi złożyć, któren to zakład kupicielowi w ofiarowaną cenę kupna wliczonym będzie. — Strony sporujące mają prawo realność tę nabyć na licytacyi, lecz od złożenia zakładu wtenczas tylko będą uwolnione, jeżeli przed komisyą licytacyjną najświeższym wyciągiem tabularuym wykażą, iż schedy ich od wszelkich ciężarow są wolne. Akt szacunkowy, ekstrakt tabularny i dalsze warunki licytacyjne publicznie sprzedać się mającej powyższej realności w registraturze tusądowej przejrzeć lub odpisać można.

O czem strony spór wiodące z uchyleniem w ślad dekretu nadwornego z dnia 6. maja 1847 do l. 1063 z u. s. zawiadomienia wierzycieli hypotecznych, — się zawiadamia.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

W Stanisławowie dnia 9. września 1867.

(1933) **Edict.** (1)

Nr. 21003 - 31794. Vom Lemberger k. k Landesgerichte in Civilsachen wird dem, dem Wohnorte nach unbekannten Conrad Bobrowski hiemit bekannt gegeben, daß behufs Zustellung des für ihn unterm 3. Februar 1866 Z. 4226 ausgefertigten Tabularbescheides der Landesadvocat Dr. Roiński mit Substituirung des Landesadvocaten Dr. Madurowicz zum Curator ernannt wurde.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 10. September 1867.

(1984) **Edykt.** (1)

Nr. 16347. C. k. sąd krajowy krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Kazimierza Szydłowskiego, że przeciw niemu na skargę żyrataryuszki Estery Pelz o kwotę 5000 zł. w. a. z p. n. z wekslu z dnia 17. maja 1864 na dniu 1. października 1864 płatnego, nakaz płatniczy na dniu 16. września 1867 do l. 16347 wydanym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Kazimierza Szydłowskiego niewiadome, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępywania pozwanego jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata p. Dra. Koczyńskiego z substytucyą Dra. p. Bałko kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązujacego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął lub też potrzebne wyjaśnienia i dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał, i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 16. września 1867.

(1969) **Edykt.** (1)

Nro. 15721. C. k. sąd obwodowy Stanisławowski uwiadamia niniejszym edyktem z miejsca pobytu niewiadomego Johna Troubszow, że w sporze p. Tomasza Brasseja przeciw Wacławowi Barton, Janowi Carre i Sebastyanowi Curtulo o unieważnienie wyroku polubownego z dnia 26. listopada 1866 pozwani jemu spor ten oznajmili i że mu celem doręczenia uchwały tej z dnia 26. marca 1867 do l. 20924-1866 ustanowiono kuratora w osobie p. adwokata Rosenberga z zastępstwem adwokata p. Dra. Dwernickiego z poleceniem by go wedle istniejących przepisów zastępywał.

Stanisławów, dnia 9. września 1867.

(1971) **Edykt.** (1)

Nro. 9752. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości, że na prośbę prowadzącej egzekucye p. Zuzanny hr. Komorowskiej de praes. 6. sierpnia 1867 do l. 9752 po rozpoznaniu warunków ułatwiających, w dalszej egzekucyi prawomocnego wyroku z dnia 1. lipca 1864 do l. 4105 zapadłego, dozwoloną uchwałą z dnia 3. kwietnia 1867 do l. 1767 egzekucyjną licytacyę dóbr Zboiska także Węgrzynowce zwanych, z przyległościami Wolica, Wolka czyli Wulka i Wisłok obwodu Sanockiego celem zniesienia wspólnej własności tychże do p. Zuzanny hr. Komorowskiej i Leona Gołaszewskiego należących dóbr w jednym tylko terminie t. j. dnia 11. listopada 1867 o godzinie 10tej przed południem w c. k. sądzie obwodowym w Przemyślu odbyć się mającą pozwala i pod następującemi warunkami rozpisuje się:

1. Dobra te sprzedają się ryczałtem bez wynagrodzenia za zniesione w onychże obowiązki poddańcze za cenę wywołania aktem detaksacyi tych samych w ilości 32.727 zł. 77 c. w. a. wykazaną.

Gdyby zaś kupujący tej ceny podać nie chcieli, natenczas dobra te przy tym terminie i niżej ceny szacunkowej za jakąkolwiek cenę sprzedane zostaną.

Wadyum wyznacza się na 1636 zł. w. a.

Reszta warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania w tutejszo-sądowej registraturze do przeglądu się znajduje.

O czem się obie strony, dalej wierzycieli hypotecznych z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomych, jako to: Süssel Oberländer, również i tych wierzycieli, któryby po dniu 6. lutego 1867 do tabuli krajowej weszli, jak i tych, którymby niniejsza uchwała licytacyjna i dalsze połączone uchwały z jakiej bądź przyczyny przed terminem licytacyi doręczone być nie mogły, przez postawionego uchwałą z dnia 3go kwietnia 1867 do l. 1767 kuratora p. adwokata krajowego Dra. Zezulka zawiadamia.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 21. sierpnia 1867.

(2000) **Concurs.** (1)

Nr. 2361-praes. Bei dem Finanz-Rechnungs-Departement in Lemberg ist die Stelle eines Finanzrathes und Vorstands-Vertreters mit dem Gehalte jährlicher 1800 fl. in der VII. Diätenclasse, eventuell eine Rechnungsrathsstelle mit 1600 fl. oder 1300 fl. Gehalt in der VIII. Diätenclasse, endlich eine Rechnungs-Offizialsstelle der I., II. oder III. Classe zu besetzen.

Gesuche sind unter Nachweisung der Prüfung aus der Staatsrechnungs-Wissenschaft, dann der Kenntniß der Landessprachen binnen drei Wochen bei der k. k. Finanz-Landes-Direction i Lemberg einzubringen.

Lemberg, am 25. September 1867.

Konkurs.

Nr. 2361-praes. Przy skarbowym departamencie rachunkowym we Lwowie jest do obsadzenia posada radcy skarbowego i zastępcy przełożonego z roczną pensyą 1800 złr. w VII. klasie dyet, a ewentualnie posada radcy rachunkowego z pensyą 1600 złr. lub 1300 złr. w VIII. klasie dyet, nakoniec posada oficyała rachunkowego I., II. lub III. klasy.

Podania z udowodnieniem egzaminu z rachunkowości państwa tudzież znajomości języków krajowych, wnosić należy do c. k. krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie w ciągu trzech tygodni.

Lwów, 25. września 1867.

(1925) **Edict.** (1)

Nr. 51268. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird hiemit dem, dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Benjamin Umschweif bekannt gemacht, daß wider denselben über das Gesuch des Aron Stierer ddto. praes. 10. September 1867 z. Z. 51268 mit Beschluß vom 11. September 1867 z. Z. 51268 die Zahlungsauflage über die Wechsel-Summe von 100 fl. ö. W. s. N. G. erlassen und dem unter Einem bestellten Curator Hrn. Landesadvocaten Dr. Białoskórski zugestellt worden sei.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, den 11. September 1867.

Edykt.

Nr. 51268. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia, z życia i miejsca pobytu niewiadomego p. Benjamina Umschweif, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania Arona Stierer z dnia 10. września 1867 do L. 51268 uchwałą z dnia 11. września 1867 do L. 51268 nakaz płatniczy na sumę wekslową 100 złr. w. a. z p. n. wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Dr. Białoskórskiemu doręczonym został.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów, dnia 11. września 1867.

(1941) **Edict** (1)

Nr. 2409. Vom k. k. Żółkiewer Bezirksgerichte wird dem Herrn Silver Skólmowski mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider Jeremias Rosenbluth, Feige Kahane und gegen den unbekannten Silver Skólmowski, Leisor Ettinger und Barasz Wolfsberg am 3. Juni 1867 Z. 2409 eine Klage wegen Anerkennung des dem Kläger im Gebiethe von Winniki zustehenden ausschließlichen Propinationsrechtes Einstellung durch die Geklagte im Hause zu Winniki Nr. 197 betreibenden Ausschankgewerbes, endlich Zahlung einer wöchentlichen Entschädigung von 4 fl. ö. W. s. N. G. eingebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber die Tagfahrt zur Verhandlung auf den 16. October 1867 10 Uhr Vormittags bestimmt wird.

Da der Aufenthaltsort des Belangten Herrn Silver Skólmowski unbekannt ist, so hat das k. k. Bezirksgericht zu Żółkiew, zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Herrn Landesadvocaten Dr. Gorecki mit Substituirung des Herrn J. Dr. Kartsch als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird der Mitbelangte erinnert, zur Tagsatzung entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem Gerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er die aus der Verabsäumung entstehenden Folgen sich selbst zuzuschreiben haben wird.

Żółkiew, am 30. August 1867.

(1942) **Edykt.** (1)

Nr. 50195. C. k. sąd krajowy Lwowski podaje do wiadomości, że p. Helena Kochanowska pod dniem 4. września 1867 do L. 50193 przeciw p. Markowi Sieglowi i p. Antoniemu Lewickiemu podała prośbę o polecenie, ażeby ci ostatni w 8 dniach wykazali, iż prenotacya sumy 1000 złr. m. k. Dom. 297. pag. 146. n. 52. on. usprawiedliwioną jest, lub w usprawiedliwieniu wisi, gdyż w przeciwnym razie ze suboneracyą Instr. 637 p. 80 n. 1 on. ze stanu biernego dóbr Szerzyny z przyległościami wyextabulowaną będzie, a ponieważ miejsce pobytu p. Antoniego Lewickiego wiadomem nie jest, to celem przestrzegania tegoż praw na jego koszt i niebezpieczeństwo adwokata krajowego p. Dr. Sermaka z substytucyą adwokata krajowego p. Dr. Zminkowskiego kuratorem dla niego ustanawia się.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 6. września 1867.

(1873)

Licitations-Kundmachung. (2)

Nr. 770. Vom Neusandecer k. k. Kreisgerichts-Präsidium wird bekannt gegeben, daß zur Sicherstellung der Erfordernisse

1. an Bekleidung, Wäsche und Bettzeugsorten, dann

2. zur Ergänzung der Inventarial-Gegenstände mit Inbegriff der zur Herstellung der Wäsche, Bekleidungs- und Bettzeugsorten erforderlichen Artikel für das Neusandecer Gefangenhaus für das Jahr 1868 hiergerichts eine Minuendo-Licitation am 4. November 1867 und den folgenden Tagen um 9 Uhr Vormittags abgehalten werden wird.

Das Vadium beträgt für die Unternehmung: ad 1) 228 fl. und ad 2) 48 fl. öst. Währ.

Die Licitationsbedingnisse können am Tage vor der Licitation hiergerichts eingesehen werden.

Auch schriftliche mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene Offerten werden bei der Verhandlung angenommen werden.

Neu-Sandec, am 18. September 1867.

(1956)

Obwieszczenie. (2)

Nr. 10657. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski z życia i miejsca pobytu niewiadomych, a to: Stefana czyli Szczepana Ciecholewskiego, Jakóba Jastrzębskiego, Józefę z Jastrzębskich Raiss, Justynę z Jastrzębskich Strumińską i Karolinę z Górskich Świstelnicką, a w razie śmierci ich z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców niniejszem uwiadamia, iż przeciw nim Nikodem, Soter i Julian bracia Sochanik tak imieniem własnem, jako też jako deklarowani spadkobiercy pozostałej po ś. p. Janie Sochaniku masy pod dniem 20. sierpnia 1867 do l. 10657 pozew o przyznanie własności połowy części wsi Holihrad Siekierszczyzna zwanej, dziś jak Dom. 49. pag. 439. n. 1. i 2. haer. na imię Stefana czyli Szczepana Ciecholewskiego intabulowanej wniesli, który niniejszą uchwałą do ustnego postępowania na dzień 29. października 1867 — 10. godzinę przed południem dekretowanym został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanych niewiadome jest, przeto tymże obrońca sądowy w osobie pana adwokata Dra. Koźmińskiego, zastępcą tego zaś pan adwokat Dr. Żywicki niebezpieczeństwem i na koszta tych pozwanych ustanowiony został, z którym spór wymieniony według ustaw sądowego postępowania przeprowadzony będzie i któremu pozew doręczono.

Upomina się zatem z miejsca pobytu nieznanych pozwanych, by ustanowionemu sobie obrońcy pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześniej udzielili, lub innego sobie obrońcę obrali, tego sądowi temu oznajmili i wszystkie ku obronie swojej służące kroki poczynili, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będą musieli.

Tarnopol dnia 31. sierpnia 1867.

(1901)

Edict. (2)

Nr. 1577. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Zaleszczyki wird mittelst hierortigen Edictes bekannt gemacht, daß Nachmann Trebicz wider Alfred Grafen Borkowski und Fr. Eveline Gräf. Komarnicka, dann weiter Mieczislaus Graf. Borkowski und Frau Wanda Jabłonowska pto. Zahlung von 6300 fl. öst Währ. s. N. G. unterm 3. Jänner 1866 z. Z. 17 hiergerichts eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten hat, worüber die Tagfahrt zur Erstattung der Einrede auf den 7. November 1867 um 9 Uhr Vormittags hiergerichts anberaumt wird, und hiezu beide streitende Theile unter Gesetzesstrenge des §. 25 und mit Beobachtung der Vorschriften des §. 28 der p. G. O. zum Erscheinen vorgeladen werden.

Da aber der Wohnort der in dem obigen Rechtsstreite mitbelangten Frau Eveline Gräfin Komarnicka dem unbekannt ist, so wird zu ihrer Vertretung der hierortige Landesadvocat Dr. Maximilian Brodacki in Zaleszczyki zum Curator von Amtswegen bestellt, demselben die Klagrubrik zugestellt und mit demselben die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt.

Durch dieses Edikt hingegen wird die mitbelangte Fr. Eveline Gräfin Komarnicka geb. Borkowska erinnert, daß sie zur rechten Zeit am obigen Termine entweder selbst erscheine, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe ihrem bestellten Rechtsvertreter mittheile, oder sich auch einen anderen Sachwalter wähle, und diesem Bezirksgerichte bekannt mache, so wie überhaupt alle zu ihrer Vertheidigung dienlichen Rechtsmittel ergreife, widrigens sie sich die aus deren Versäumung entstehenden Folgen selbst zuzuschreiben haben wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Zaleszczyki, am 30. Juli 1867.

(1949)

Edykt. (2)

Nr. 3965. C. k. sąd obwodowy oznajmia niniejszym Leonowi Józefowi bin. Hansowi, że dnia 15go lipca 1866 l. 4921 Józef Janisz przeciw temuż i innym o przywrócenie terminu do rekursu przeciw uchwale byłego magistratu z dnia 24. maja 1851 l. 272 dotyczącej nadopiekuńcze potwierdzenie ugody sądowej z dnia 28. stycznia 1851 l. 1848 pozew do sądu wniósł.

Ponieważ Leon Józef bin. Hans z życia i miejsca pobytu jest nieznajomy, zatem temuż kurator w osobie p. adw. Dr. Micewskiego z substytucyą adw. Dr. Bersona postanowionym został, oczem się Leona Józefa bin. Hansa niniejszym edyktem z tem uwiadamia, aby swe możliwe dowody mianowanemu kuratorowi podał, lub sobie innego zastępcę obrał inaczej skutki ztąd wynikłe sam sobie przypisać będzie musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz 9. września 1867.

(1913)

Edikt. (2)

Nro. 2248. Am 24. October l. J., 9 Uhr Vormittags wird in Biecz die freiwillige gerichtliche Veräußerung im öffentlichen Licitationswege der, der Weberzunft gehörigen Realität Nr. 64 in Biecz nur um einen höheren als den auf 350 fl. gestellten Ausrufspreis stattfinden, wozu Kauflustige eingeladen werden.

Den unbekannten Bilskiani'schen Erben, ferner denen der Feilbietungsbescheid nicht zugestellt werden könnte, so wie welche später an die Gewähr gelangen, wird zum Curator Thomas Szymański in Biecz bestellt.

Der Schätzungsact, die Licitationsbedingnisse und der Grundbuchsauszug können in der Registratur eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Gorlice, am 7. September 1867.

(1917)

Edykt. (2)

Nro. 155. C. k. sąd powiatowy w Brodach wzywa niniejszem Michała Muszyńskiego jako prawnego spadkobiercy Rozalii Muszyńskiej w Grzymałówce na dniu 5. marca 1865 zmarłej, którego miejsce pobytu nie jest wiadome, ażeby się w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyznaczonego w tutejszym sądzie zgłosił i oświadczenie swoje względem tego spadku wniósł, gdyż inaczej pertraktacya tego spadku z ustanowionym dla niego kuratorem p. adwokatem Kukuczem przeprowadzoną zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brody, dnia 12. września 1867.

(1958)

Edykt. (2)

Nro. 1396. C. k. sąd powiatowy w Janowie czyni niniejszem wiadomo, że Teodor Mysak gospodarz z Wiszenki zmarł dnia 25. marca 1835 bez rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ miejsce pobytu jego syna Mikołaja Mysaka jest niewiadome, przeto wzywa się Mikołaja Mysaka, aby się w przeciągu roku do spadku Teodora oświadczył, inaczej postępowanie spadkowe z deklarowanymi spadkobiercami i ustanowionym dla niego w osobie Konstantego Mysaka kuratorem przeprowadzone będzie.

Janów, dnia 30. sierpnia 1867.

(1954)

Edykt. (2)

Nro. 2066. Przez c. k. sąd powiatowy w Borszczowie czyni się wiadomo, iż w dniu 1. grudnia 1863 zmarł w Skale Mikołaj Łotocki właściciel realności i inwalida patentowy.

Sąd nie znając pobytu synów Antoniego i Konstantego Łotockich, wzywa takowych aby w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego licząc zgłosili się w sądzie, ile że w przeciwnym razie spadek byłby załatwiony z dziedzicami, którzy się zgłosili i z kuratorem p. Józefem Michalewskim nauczycielem szkoły ludowej w Borszczowie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Borszczow, dnia 11. lipca 1867.

(1961)

Edykt. (2)

Nro. 2186. C. k. sąd powiatowy w Borszczowie wzywa Kazimierza Palińskiego, ażeby w przeciągu roku od dnia niżej wyrażonego zgłosił się i oświadczenie do spadku po jego w r. 1848 w Skale bez ostatniej woli rozporządzenia zmarłym ojcu Pawle Palińskim wniósł, ile że inaczej spadek z spadkobiercami którzy się do spadku oświadczyli i z kuratorem Jędrzejem Prokopowiczem przeprowadzony zostałby.

Z c. k. sądu powiatowego.

Borszczów, dnia 7. sierpnia 1867.

(1962)

Edykt. (2)

Nro. 44457. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że na prośbę Kazimierza i Michała Czerniakowskich w skutek uchwał tego sądu z dnia 24. maja 1867 do l. 29322 i 29323 ekstabulacya prenotowanej na rzecz Karoliny Thurańskiej w stanie biernym dóbr Suchowiec i Liszczyniec sumy 10.000 zł. w. a. dozwoloną została, tudzież zaintabulowanej na jej rzecz w stanie biernym dóbr Suchowiec sumy 5000 zł. w. a. z przynależytościami dozwoloną została.

Gdy miejsce pobytu Karoliny Thurańskiej nie jest wiadome, ustanawia się jej na jej koszt i niebezpieczeństwo kurator w osobie p. adwokata Sermaka i temuż sią powyższe uchwały doręcza.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 10. sierpnia 1867.

(1957)

Edykt. (2)

Nro. 16406. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Wincentego Wróblewskiego obywatela królestwa polskiego, że przeciw niemu J. Fraylich na dniu 13. września 1867 l. 16406 o zapłacenie sumy wekslowej 7700 zł. pol. wniósł pozew, w załatwieniu tegoż pozwu z d. 16go września 1867 l. 16406 nakaz zapłaty tej sumy 7700 złp. z pn. wydanym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata p. Dra. Szlachtowskiego z substytucyą p. Dra. Geisslera kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanał, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 16. września 1867.

(1975)

Edykt. (2)

Nro. 9285. C. k. sąd obwodowy Samborski niniejszem wiadomo czyni, iż p. Stanisław Słonecki przeciw p. Jędrzejowi Borysławskiemu o uznanie sumy 633 złp. 10 gr. w stanie biernym dóbr Turzyłowa części I. zaintabulowanej za zgasłą i ekstabulacyę takowej dnia 15. sierpnia 1867 do l. 7285 pozew wytoczył, w skutek którego do ustnej rozprawy termin na dzień 8. listopada 1867 o godzinie 10tej z rana wyznaczono.

Ponieważ miejsce pobytu i życia pozwanego p. Jędrzeja Borysławskiego wiadome nie jest, przeto c. k. sąd obwodowy takowemu kuratora w osobie adwokata krajowego p. Dra. Szemelowskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Ehrlicha nadał, z którym spór niniejszy wedle istniejących dla Galicyi ustaw sądowych przeprowadzonym będzie.

Wzywa się zatem zapozwanego, ażeby na terminie albo osobiście stanał, albo odpowiednie prawne dokumenta i informacyę mianowanemu kuratorowi udzielił, lub też innego zastępcę sobie obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, w ogóle ażeby wszystkich prawnych środków do swej obrony użył, ponieważ w razie przeciwnym niepomyślne skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisać będzie musiał.

Sambor, dnia 20. sierpnia 1867.

(1976)

Edykt. (2)

Nr. 9286. C. k. sąd obwodowy Samborski niniejszem wiadomo czyni, iż pan Stanisław Słonecki przeciw p. Ludwikowi hr. Jaworskiemu o uznanie, że suma 1500 złp. czyli 334 zł. 48 kr. w. a. w stanie biernym części VI. dóbr Swaryczowa zaintabulowaną przez przedawnienie zgasła i wyekstabulowaną być ma dnia 15. sierpnia 1867 do l. 9286 pozew wytoczył, w skutek którego do ustnej rozprawy termin na dzień 8go listopada 1867 o godzinie 10. zrana wyznaczono.

Ponieważ miejsce pobytu i życia pozwanego p. Ludwika hr. Jaworskiego wiadome nie jest, przeto c. k. sąd obwodowy takowemu kuratora w osobie adwokata krajowego p. Dra. Szemelowskiego z substytucyą pana adwokata Dra. Ehrlicha nadał, z którym spór niniejszy wedle istniejących dla Galicyi ustaw sądowych przeprowadzonym będzie.

Wzywa się zatem zapozwanego, ażeby na terminie albo osobiście stanał albo odpowiednie prawne dokumenta i informacyę mianowanemu kuratorowi udzielił lub też innego zastępcę sobie obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, w ogóle ażeby wszystkich prawnych środków do swej obrony użył, ponieważ w razie przeciwnym niepomyślne skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisać będzie musiał.

Sambor, dnia 20. sierpnia 1867.

(1943)

Concurs. (3)

Nro. 10161. Zu besetzen sind nachstehende Stellen:

1. Die Postmeisterstelle in Kałusz mit der Bestallung jährlicher 350 fl. und dem Amtspauschale jährlicher 50 fl. und dem Bezuge der gesetzlichen Rittgelder, gegen Dienstvertrag und Leistung der Caution im Bestallungsbetrage, dann gegen die Verpflichtung zur Haltung von 10 Dienstpferden, einer gedeckten und ungedeckten Kalesche und eines vorschriftsmäßigen Botenwagens.

2. Die Postmeisterstelle in Dolina mit der Bestallung von 300 fl., dem Amtspauschale von 40 fl., dem Bezuge gesetzlichen Rittgeldes und dem Genuße von 28 Joch 1327 Quad. Klafter der Dolinaer Poststation verpachteten Grundstücke, gegen Dienstvertrag, Leistung der Caution im Bestallungsbetrage und des jährlichen Pachtzinses von 40 fl. öst. W. und der l. f. Steuern unter Ausnahme der Grundsteuer für die besagten Grundstücke; ferner gegen die Verpflichtung zur Haltung von 9 Dienstpferden und einer gedeckten und ungedeckten Kalesche.

3. Die Postmeisterstelle in Krechowice mit dem Gehalte jährlicher 150 fl. und dem Amtspauschale jährlicher 30 fl. gegen Dienstvertrag und Leistung der Caution im Betrage von 200 fl.

Bewerber haben ihre Gesuche um eine dieser Stellen, da alle oder mehrere Stellen an einen und denselben Competenten nicht vergeben werden können, längstens binnen 4 Wochen bei der Postdirection in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 17. September 1867.

(1960) **Edict.** (1)

Nr. 683. Vom k. k. Bezirksgerichte in Kenty werden über Einschreiten des Besitzers der bezugsberechtigten Realität Behufs der Zuweisung des mit Erlaß der Krakauer k. k. Grundentlastungs-Fonds-Direction vom 10. Juni 1864 von der verpflichteten im Besitze des Johann Stawowczyk befindlichen Realität Nr. 371 in Kenty für die bezugsberechtigte im Besitze des Julius Jakobi befindliche, im Bialaer Bezirke und Grundbuche der Stadt Kenty lib. Dom. Tom. I. pag. 29., 30., 213., Tom II. pag. 53. bis 57., Tom. III. pag. 202. bis 207. Tom V. pag. 125. bis 131. und Tom. VI. pag. 229. liegende Vorwerks-Realität „Czajky" genannt, Nr. Cons. 221-357 in Kenty ermittelten Entschädigungs-Ablösungs-Capitals pr. 105 fl. 40 kr. ö. W. sammt Zinsen vom 1. November 1862 diejenigen, denen ein Hypothekarrecht auf der genannten Vorwerksrealität zusteht, hiemit aufgefordert, ihre Forderungen und Ansprüche längstens bis zum 16ten November 1867 inclusive bei diesem Gerichte schriftlich oder mündlich anzumelden. — Die Anmeldung hat zu erhalten:

1. Die genaue Angabe des Vor- und Zunamens, dann Wohnortes (Haus-Nro.) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat.

2. Den Betrag der angesprochenen Forderung, sowol bezüglich des Capitals, als auch der allfälligen Zinsen, in so weit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Capitale genießen.

3. Die bücherliche Bezeichnung der angemeldeten Post, und

4. wenn der Anmelder seinen Aufenthalt außerhalb des Sprengels dieses k. k. Gerichtes hat, die Nahmhaftmachung eines hierorts wohnenden Bevollmächtigten zur Annahme gerichtlicher Verordnung, widrigens dieselben lediglich mittelst der Post an den Anmelder, und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung würden abgesendet werden.

Zugleich wird bekannt gemacht, daß derjenige, der die Anmeldung in obiger Frist einzubringen unterlaßen würde, so angesehen werden wird, als wenn er in die Ueberweisung seiner Forderung auf das obige Entlastungs-Capital nach Maßgabe der ihn treffenden Reihenfolge eingewilliget hätte, daß er ferner bei der Verhandlung nicht weiter gehört werden wird.

Der die Anmeldungsfrist Versäumende verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erscheinenden Betheiligten im Sinne des §. 5 des kais. Patentes vom 25. September 1850 getroffenen Uebereinkommens unter der Voraussetzung, daß seine Forderung nach Maß ihrer bücherlichen Rangordnung auf das Entlastungs-Capital überwiesen worden, oder im Sinne des §. 27 des kais. Patentes vom 8. November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist.

K. k. Bezirksgericht.

Kenty, den 5. September 1867.

(1966) **Kundmachung.** (1)

Nr. 10505. Mit Rücksicht auf die günstigen Witterungs-Verhältnisse wird das Postamt in Zegiestów seine Wirksamkeit bis Ende October d. J. fortsetzen, und vom 1ten bis letzten October mit dem Postamte in Krynica eine wochentlich dreimalige Botenfahrpost unterhalten, welche von Zegiestów Montag, Mittwoch und Freitag um 10 Uhr Vormittag abgehen, in Krynica um 12 Uhr 10 M. Mittags ankommen, von dort an denselben Tagen um 1 Uhr 30 Minuten Nachmittag zurückkehren und in Zegiestów um 3 Uhr 40 Minuten Nachmittag eintreffen wird.

Was mit Bezug auf die hierämtliche Kundmachung vom 7. Juni 1867 Z. 4145 zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Lemberg, den 20. September 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 10505. Z powodu sprzyjającej pogody przedłuża się czynność urzędu pocztowego w Żegiestowie aż do końca października b. r. a od pierwszego aż do ostatniego października będzie między Żegiestowem i Krynicą trzy razy na tydzień jazda posłańca kursować, która z Żegiestowa w poniedziałek, środę i piątek o godzinie 10 rano odchodzić ma do Krynicy o godzinie 12 i minut 10 w południe przychodzić, zaś o godzinie 1 minut 30 po południu wyjdzie z powrotem i stanie w Żegiestowie o godzinie 3 minut 40 po południu.

Co się podaje do publicznej wiadomości z powołaniem się na obwieszczenie z dnia 7. czerwca 1867 do liczby 4145.

Z c. k. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 20. września 1867.

(1972) **Edict.** (1)

Nr. 2506. Vom k. k. Czortkower Bezirksgerichte wird hiemit kundgemacht, daß am 17. und 31. October 1867 stets um 2 Uhr Nachmittags in der Czortkower Gerichts-Kanzlei die den Erben des Abba Fischbach, als Moses Fischbach, Riwka Etie Präminger geb. Fischbach, den minderj. Jonas und Leibisch Fischbach, unter Vertretung ihrer Mutter und Vormünderinn Meile Fischbach, letzteren zugleich in ihrem eigenen Namen, endlich den mindj. Josel Weiselberger, unter Vertretung des Vaters Leib Weiselberger gehörigen, auf 817 fl. 85⁵/₇ kr. ö. W. abgeschätzten ⁵/₇ Theile der, zu Jagielnica unter CN. 223 gelegenen Realität, zur Deckung der, dem h. Staats-Aerar gebührenden Nachlaßgebühr pr. 57 fl. 91½ kr. ö. W. sammt 5% vom 19. August 1860 anzurechnenden Verzugszinsen, dann der Steuerrückstände pr. 48 fl. 93⅓ kr. ö. W., 7 fl. 35 kr. und 38 fl. 59 kr. ö. W. s. N. G. mittelst öffentlicher Feilbiethung an den Meistbiethenden mit dem Bedeuten werden veräußert werden, daß falls diese Realitätstheile in den oberwähnten 2 Terminen über, oder um den Schätzungsbetrag nicht an Mann gebracht werden könnten, die Tagfahrt zur Feststellung der erleichternden Bedingungen auf den 21. November 1867 bestimmt, und sodann diese Realitätentheile auch unter der Schätzung um jeden Preis veräußert werden würden. — Die näheren Licitations-Bedingnisse oder der Schätzungsakt der zu veräußernden Bestandtheile kann in den Gerichtsakten, die hypothezirten Lasten in dem Grundbuche, die aushaftenden Steuern hingegen bei dem betreffenden k. k. Steueramte eingesehen werden.

Czortkow, 31. August 1867.

(1918) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 12652. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszem wiadomo czyni, iż pod dniem 28. sierpnia 1867 Heim Leib Feigenbaum wniósł do tutejszego sądu prośbę o amortyzacyę wekslu na ordrę Heim Leibla Feigelbaumba wystawionego dtto Grabówka dnia 19. grudnia 1845 na sumę 1200 złr. m.k. opiewającego.

Wzywa się zatem niniejszym edyktem obecnego posiadacza tegoż wexlu, aby takowy w dniach 45 do tutejszego sądu tym pewniej złożył, ile że w przeciwnym razie tenże za amortyzowany uznanym będzie.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 31. sierpnia 1867.

(1983) **Edykt.** (1)

Nr. 13640. C. k. sąd obwodowy tarnowski odnośnie do tut. sądowego edyktu z dnia 1. sierpnia 1867 l. 7790 niniejszem wiadomo czyni, iż w edykcie tym w ustępie 3cim warunków licytacyjnych mylnie ⅕ część ceny szacunkowej jako złożyć się mające wadyum umieszczono, albowiem każdy chęć kupienia mający jedynie ¹/₂₀ część w okrągłej sumie 7000 złr. w. a. komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć obowiązanym będzie. O czem się wszystkich wierzycieli i kuratora p. adw. Dr. Hoborskiego zawiadamia.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów dnia 20. września 1867.

(1992) **Edykt.** (1)

Nr. 13275. C. k. sąd krajowy krakowski niniejszem wiadomo czyni, iż na żądanie p. Ludwika Helcla, Anny Bielskiej, Julii Haller, Antoniego Zygmunta Helcla, Józefa Helcla, i Floryana Helcla, w drodze egzekucyi wyroku c. k. sądu krajowegu krakowskiego z dnia 1. lutego 1859 do l. 12790 i c. k. sądu krajowego wyższego z d. 3. maja 1859 do l. 4749. celem zaspokojenia przeciw małżonkom Józefowi i Teresie Schultzom przyznanej sumy 1428 złr. 40 kr. m. k. zpn., a właściwie pozostałej reszty 423 złr. 48 kr. w. a., z procentem 5% od dnia 4. grudnia 1861 i kosztami w kwocie 130 złr. 38½ kr. w. a., przedsięwziętą będzie publiczna sprzedaż pod l. 46 Gm. VI. Kazimierz (Nr. 6. Dz. VIII.) w Krakowie położonej, wedle poz. ks. głów. Gm. VI. Kazimierz vol. nor. 3. pag. 370 n. 1. haer. niegdyś małżonków Józefa i Teresy Schultzów obecnie zaś wedle pozycyi n. 11. i 12. haer. spadkobierców, Napoleona, Józefa, Przemysława i Maryi Schultzów własnej realności w dwóch terminach mianowicie w dniu 31. października i 29. listopada 1867. każdą razą o godzinie 10. przed południem w c. k. sądzie krajowym w Krakowie, pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania stanowi się suma 9755 złr. 10 kr. w. a., niżej której realność pod l. 46. Gm. VI. 6. dz. VIII. przy pierwszych dwóch terminach sprzedaną nie będzie.

2. Chęć kupna mający złoży jako wadyum sumę 976 złr. w. a. w gotowiźnie lub w obligacyach państwa, albo w listach zastawnych kredytowego towarzystwa galicyjskiego, wraz z kuponami, a to podług ostatniego kursu giełdy wiedeńskiej, jaki w gazecie krakowskiej „Czas" pod rubryką „pieniądze" notowany będzie. Złożone wadyum kupiciela zatrzymane, innym zaś wierzycielom zwróconem będzie.

Dalsze warunki licytacyi, równie jak wyciąg hypoteczny i akt oszacowania w registraturze sądowej przejrzane być mogą.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się wierzycieli hypotecznych z miejsca pobytu niewiadomych, mianowicie: Kortelę czyli Żurtel Weindling i Abrahama Stiela, nareszcie wszystkich wierzycieli hypotecznych, którzyby po dniu 11. lipca 1867, do hypoteki weszli, lub którymby ta rezolucya z jakiegokolwiekbądź powodu przed terminem doręczoną być nie mogła, przez edykta i do rąk niniejszem ustanowionego kuratora p. adw. Dr. Samelsona, któremu p. adw. Dr. Witski za zastępcę dodany zostaje.

Kraków dnia 2. września 1867.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.